

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita, Et Gestis S. Francisci Xaverii È Societate Iesv Indiarvm Apostoli Libri Qvatvor

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1666

35. Quanta Xauerij vitæ asperitas in ora Piscaria, qua[n]tæ de cœlo voluptates.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10854

iras Deorum propterea minari rabie occurrent, denuntiarentque pestilentiam, sterilitates, terræ motus, & quicquid furor, ventæque suggereret; notis iam palam eorum artibus, pro veteri metu, & placaminibus, fannas iis & risus populus referebat. Fuitque prorsus grande miraculum virtuti Xaverij tantum aut honoris, aut metus tam constanter servatum, ut nequissimæ bestię nullā vñquam in illum vi aliā vñ sint, nisi modestiæ, ac precum, quibus sibi placatum redderent, ac sui miseratione permoverent. Frequentare ergo illum assidue, & quasi hoc solo satis sibi fieri putaret, reuocare in mentem, eadem cum illo persuasione fidei vivere, vñ nōsse Deum, quem essent pro ipso rogaturi, tantum ne vltro miseros vexaret. Pagodum commentum, haudquaquam ut ipse vulgabat, improbitati animi tribuendum, sed naturæ, atque egestati; fame aliqui cum parvis liberis, & decrepitis patribus perituros, locorum inopiā victum tantæ multitudini negante, nisi eum Pagodum gratiā quærent. Quid enim ex suâ, quidvè vxorum, filiorum, & parentum morte redditum esset ad Deum commodi? quid verò incommodi, si magno merito pietatis ipsi ab indigenis alerentur? Missa quoque ab iis, ingentis pretij ad illum munera, vniones, pecuniæ, & si quid magis lectum inter Fanorum donaria tulissent. Verum Xaverius nec auditu preces, nec aspectu munera dignatus, remittebat semper salubri aliquo, acrique monito aspersa, malo exitiabili duplici, & pereuntium, & perdentium simplicem populum, accommodato.

35. Quibus autem sapor veræ sanctitatis, & rectè agendi non esset omnino peregrinus. Xaverio cum iis composito, Brachmanum vita exacerabilis euasit. Xaverij cibis mendicato rogatus idem qui pauperum, oriza tosta, & aqua limpida, & si quid interdum sibi indulisset, piscium aliquid fame vñ conditum: lectus aut in piscatorio mapali; vel humi sub aperto cælo: acceptam enim cum Goæ conscenderet à Gubernatore culcitram pauperi dederat, quem primum habuerat obuium; calceos verò contra vrentes arenas admissos, aut dedit similiter in stipem, aut eius in pedibus arlere, constat quidem nudis pedibus iacuisse; at ne aut illic ardorem ignitæ arenæ, aut in Iaponia, spinarum sentiret punctiones, obstabat itinerum causa, arumnas omnes diluebat præceptus animo quæstus pereuntium animarum: labores verò in Parauis colendis potissimos fateatur ipsemet fuisse insuperabiles; naturæ videlicet, nam pectus robore obarmans caritas, nullis perpeffionibus cedebat. Mirro conciones, Institutiones rudium in fide, baptizandorum numerum, & confitentium Christianorum millia quadraginta incubuisse illi vni; lis nulla mouebatur, nullum surgebat dissidium quibus componendis non adhiberetur, quæ cum nullo sine ac modo nascerentur, horas assignauit pomeridianas, quas in audiendis barbarorum seu rationibus, seu magis confuso querelarum tumultu ponebat, pari charitate & patientiâ, conciliabatque altercantes, ne ut erant manu promptiores, ab iurgiis ad arma proflirent. Nemo ægrotabat, quin cum accerferet, qui cum & multi, &

pagis

35
Quanta Xaverij vitæ asperitas in ora Piscaria, quæ de cælo voluptates.

pagis longè diffitis habitarent,angebatur animo vehementer,quòd vnus solatio, & ope adesse omnibus non valeret; quare noctium partem adeundis iis dabat,& vbicumque quis in lucem venisset, vel ex eà exisset, eò confestim ad baptismum, & funus accurrebat. Ac fuere hi quidem in Parauorum culturâ, sudores Xauerij, & contentiones, sed quibus de cælo,multo diuersissimum leuamen suggerebat Deus ab cibi quem dixi, somnique parsimoniâ cui assueuerat: tanta enim illum deliciarum cœlestium exaggerabat copia,vt inter beatos beatus agere, nō inter barbaros vitam trahere videretur:cogebatur nihilominus sapius interpellare diuinam bonitatem, ne vellet sui esse tam prodiga, & cruciabatur amore ac desiderio pulchritudinis immensæ, sed procul distat; ac promulsidum boni sed nondum possessi: sic ille de se, alium assimilans, ad animæ patrem scribit (quo nomine compellat Ignatium) De his regionibus quòd dicam non habeo, nisi eorum qui Infidelibus ad Christum vocandis dant operam, esse tam liquidas voluptates,vt si quid est in vitâ iucundum, hoc vnum planè sit, nec rarò contigit audire me hominem inter istos Neophitos cursare solitum,exclamantem,parciùs,ô Deus!parciùs istas animi tantas delicias, aut eas si lubet tam larga manu profundere,transfer oro me illuc,vbi te videam; instar enim grandis tormenti est, viuere, nec tamen te videre.]

36. Duobus his quæ attigi præliis in conuersionem oræ Piscariæ vir sanctus incubuit; agendi efficacitate, & virtutum exemplo. Tertium eò potentiùs,quò inter homines rariùs, potestas edendi miracula, quorum ea fuit admirabilitas,vt homo cœlestis, ab ethnicis quoque passim vocaretur; ea multitudo, vt quod in testimoniis publicis eius sanctitatis legitur consignatum, ingens possent volumen conficere. Videbatur enim diuina bonitas (scribit ipsemet Sanctus) immisiss morbis illos populos impugnare, vt vel inuitos sibi addiceret, expertique discrimen inter Christianorum Deum & Pagodes Brachmanum, præpotentem illum verumque agnoscerent,euius imploratâ clementiâ, repenti curabantur; illos stipites esse, & latibula dæmonum, apud quos nullum malis suis remedium assequi poterant, quod inter Parauos erat adeò notum, vt quemcumque etiam ethnicorum, tentasset grauior valetudo, mox ad Apostolum, sanitatis & baptismi causâ confugeret. Sed eo numero cum essent, vt vnus par esse omnibus non posset, tot ac tam inuicem disjunctis; Deo visum quam impertierat seruo suo Curationum gratiam, in eos diuidere,quibus suas vices committeret. Erant ij ex indigenis pueri, quos aquis diuinis tinxerat, & erudierat tam ritè primis fidei elementis, vt tutò possent alios docere: horum vnum precatoriâ coronâ, crucifixi effigie alterum, alium thecâ reliquiariâ, alios aliis quæ consueuerat secum ferre, confidenter armatos, in diuersa spargebat, vbicumque pagorum, & mapalium iacerent ægroti; eò vt venerant, vt vnus salus prodesset quàm plurimis, vicina cogebant; tùm fidei symbolum, post Dei mandata coram sapius iterabant, etsi quid præterea de Christianæ doctrinæ

36

Miracula
Xauerij in
ora Piscariæ.